

ปัญหาการรับรองกับสมาชิกภาพในสหประชาชาตินั้น ถ้าจะมองดูโดยผิวเผินแล้ว การรับรองรัฐกับการเข้าเป็นสมาชิกดูเหมือนจะไม่มีปัญหา เพราะมาตรา ๒ ข้อ ๑ กล่าวว่า "องค์การยอมรับหลักการแห่งความเสมอภาคในอธิปไตยของสมาชิกทั้งปวง เป็นมูลฐาน" นั่นก็คือสหประชาชาติพร้อมเสมอที่จะรับรัฐทั้งหลาย เข้าเป็นสมาชิก ทุกอย่าง ๆ ก็คือ สหประชาชาติมิพิจารณาว่าเป็นรัฐ จึงจะรับเข้าเป็นสมาชิก ฉะนั้น ในกรณีเช่นนี้จึงอาจกล่าวได้ว่า ถ้าไม่เป็นรัฐ (State) ตั้งแต่ต้นแล้วก็คงจะไม่ได้เข้าเป็นสมาชิก

เนื่องจากรัฐบาลมีหน้าที่ทำแทนรัฐ ฉะนั้น ปัญหาการรับรองก็คือปัญหาการรับรองรัฐ และรัฐบาลนั่นเอง จึงอาจกล่าวได้ว่า ถ้ามีการรับรองรัฐบาลแล้ว ก็เท่ากับเป็นการรับรองรัฐด้วย เช่นประเทศไทยมีเพียงรัฐบาลเดียวที่ทำหน้าที่บริหารประเทศอยู่ในขณะนี้ เมื่อประเทศต่าง ๆ ยอมรับรับรองรัฐบาลของประเทศไทยว่าเป็นรัฐบาลที่ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว นั่นก็หมายความว่าประเทศต่าง ๆ ใ้ให้การรับรองรัฐ คือประเทศไทยด้วย

ฉะนั้น ในรัฐใดรัฐหนึ่ง ถ้าไม่เกิดปัญหาในเรื่องการรับรองรัฐบาลแล้ว รัฐนั้นโดยทั่วไปก็ไม่น่าจะเกิดปัญหาในการเป็นสมาชิกภาพ ก็จะได้เห็นได้จากมาตรา ๔ ข้อ ๑ กล่าวว่า "สมาชิกภาพแห่งสหประชาชาติเปิดให้แก่รัฐที่รักษสันติภาพทั้งปวง ".....

....." ถ้าจะมีปัญหาอยู่ก็คงมีว่าจะรับหรือไม่รับ เท่านั้น และขึ้นอยู่กับ การจะได้รับการอนุมัติหรือไม่ เช่น การอนุมัติจะต้องได้รับคำเสนอ และจากคณะมนตรีความมั่นคง ตามมาตรา ๔ ข้อ ๒ "การรับรัฐใด ๆ เช่นว่านั้นเขาเป็นสมาชิกแห่งสหประชาชาติจะเป็นผลแต่โดยมติของสมัชชาตามคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง" ฉะนั้น การที่ประเทศที่มีรัฐบาลที่ไม่เกิดปัญหาทางกฎหมายก็อาจจะเกิดปัญหาในการได้รับคะแนนเสียงในการที่จะเข้าเป็นสมาชิกภาพก็ได้

ในกรณีที่ใดเป็นสมาชิกแล้ว และใดเกิดการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลขึ้น จะเกิดปัญหาแค่ไหนเพียงใดหรือไม่ ก็อาจจะพูดได้ว่า ถ้าเกิดมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลแล้ว ไม่ว่าจะโดยวิธีใด และในที่สุดมีเพียงรัฐบาลเดียวเท่านั้นที่ทำหน้าที่บริหารประเทศ โดยถูกต้องตามกฎหมายและโดยความเห็นชอบของประชาชนแล้ว ก็ไม่เกิดปัญหาอะไร เช่น รัฐบาลอิตาลี ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล โดยการปฏิวัติ แต่ก็สามารถปกครองประเทศได้โดยไม่มีรัฐบาลอื่น ๆ อีก ฉะนั้น สมาชิกภาพในสหประชาชาติก็ยังคงอยู่ ไม่เกิดปัญหาอันใด

แต่ถ้าเกิดรัฐบาลแข่งขันกัน คือมีรัฐบาลมากกว่าหนึ่งรัฐบาล เช่น เกิดสงครามหรือมีการแข่งขันอำนาจปกครองประเทศ ปัญหาจะเกิดขึ้นว่ารัฐบาลใดจะรักษาไว้ซึ่งสมาชิกภาพในสหประชาชาติ จากที่ได้พิจารณาแล้ว ในบทความ ๆ ของปัญหาเรื่องนี้ สหประชาชาติก็ยังไม่มีการแก้ไขปัญหานี้ แม้แต่ในเรื่องสารสันทรากัง ก็แก้ปัญหารื่องผู้แทนของรัฐบาลไม่ได้ รวมตลอดถึงมติ (Resolution) ต่าง ๆ ก็ทำไม่ได้ ในกรณีที่เรานำมาใช้ศึกษา

พิจารณา คือ กรณีจีนซึ่งเป็นกรณีพิเศษ เพราะนอกจากจะเกิดรัฐบาล ๒ รัฐบาล ซึ่งยังคงดำรงอยู่และแข่งขันกันแล้ว จีนยังเป็นสมาชิกถาวรในคณะมนตรีความมั่นคงอีกด้วย ซึ่งองค์กรนี้เป็นองค์สำคัญในการรับสมาชิกจะเห็นความสำคัญ ขององค์กรนี้ได้จากกฎบัตรสหประชาชาติ มาตรา ๔, มาตรา ๕, มาตรา ๖ ยิ่งกว่านั้นสมาชิกถาวรยังอาจใช้สิทธิในการยับยั้ง (Veto) ได้อีกด้วย ฉะนั้น รัฐบาลใดรัฐบาลหนึ่งของจีนจะคงได้ถือรัฐหนึ่งออกไป ซึ่งเรื่องนี้จะ เป็นปัญหายุ่งยากมากขึ้น ในปัญหาเรื่องนี้เขียนเห็นว่าอย่างมากที่สุดที่ทางแก้นี้ทำได้คือ เมื่อรัฐบาลนั้นมีใช้สมาชิก ถาวรของสหประชาชาติ เราก็อาจใช้สหประชาชาติเป็นตัว A วางให้ถือออกเป็นมติได้ เช่น ลงมติว่ารัฐบาลที่แข่งขัน กันนั้น รัฐบาลใดเป็นรัฐบาลที่ถูกของตามกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งสามารถแก้ไขโดยอาศัยบทบัญญัติสหประชาชาติ มาตรา ๔ ข้อ ๑ ซึ่งกล่าวว่า "สมาชิกภาพแห่งสหประชาชาติเปิดให้แก่อิทธิรัฐที่รักสันติภาพทั้งปวง ซึ่งยอมรับข้อผูกพันที่มีอยู่ในกฎบัตร ฉบับปัจจุบัน และในความวินิจฉัยขององค์การ มีความสามารถและเต็มใจที่จะปฏิบัติตามข้อผูกพันเหล่านี้" ฉะนั้น ถ้าจะมีการเสนอให้รับจีนเข้าเป็นสมาชิกภาพในสหประชาชาติด้วยก็เท่ากับ เป็นการยอมรับ การแบ่งเงินออกเป็น ๒ ประเทศนั่นเอง ซึ่งจีนก็คงจะไม่เห็นด้วย ฉะนั้น ความเป็นไปได้ที่ฝ่ายโลกเสรียังคงสนับสนุนจีน อาศัยอยู่ ความเป็นจีนแดงก็จะเป็นปัญหาไปอีกนาน ซึ่งไม่สามารถที่จะหาข้อใดว่า ปัญหาจีน ๒ จีนจะสิ้นสุดลง เมื่อใด ในเมื่อกฎการรับรองรัฐบาล และรัฐตามกฎหมายระหว่างประเทศตามที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ยังสามารถที่จะตีความได้ว่า จีนแดงนั้นยังมีได้ เป็นรัฐบาลที่ถูกของตามทัศนะกฎหมายระหว่างประเทศ จึงเป็นไปได้ที่จะหาข้อใดว่า เมื่อใดปัญหาจีนจึง จะสิ้นสุดลง.

- มาตรา ๔ "สมาชิกภาพแห่งสหประชาชาติเปิดให้แก่อิทธิรัฐที่รักสันติภาพทั้งปวง ซึ่งยอมรับข้อผูกพันที่มีอยู่ในกฎบัตร ฉบับปัจจุบัน และในความวินิจฉัยขององค์การ มีความสามารถและเต็มใจที่จะปฏิบัติตามข้อผูกพันเหล่านี้"
- การรับรัฐใด ๆ เช่นว่านั้น เขาเป็นสมาชิกแห่งสหประชาชาติจะเป็นผลดีแต่โดยมติของสมัชชาตามคำ แนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง
- มาตรา ๕ "สมาชิกแห่งสหประชาชาติใดถูกคณะมนตรีความมั่นคงดำเนินการในทางป้องกันหรือบังคับ อาจถูก สมัชชาสั่งกักสิทธิและ เอกสิทธิ์แห่งสมาชิกภาพได้ โดยคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง คณะมนตรี ความมั่นคงอาจคืนการกักสิทธิและ เอกสิทธิ์เหล่านี้ให้ได้"
- มาตรา ๖ "สมาชิกแห่งสหประชาชาติ ซึ่งได้กระทำการฝ่าฝืนหลักการอันมีอยู่ในกฎบัตรฉบับปัจจุบันอยู่ เป็น เนื่อง นิจอาจถูกขับไล่ออกจากองค์การ โดยสมัชชาตามคำแนะนำของคณะมนตรีความมั่นคง"